

LONG THỌ BỒ TÁT

KHAI THỊ NIỆM PHẬT

Giảng giải: Bồ Tát Long Thọ

Long Thọ Đại Sĩ, tiếng Phạn gọi là Nagarjuna, người dòng Phạm Chí, ứng thế ở xứ Nam Thiên Trúc, sau Phật diệt độ bảy trăm năm. Tương truyền Ngài sanh dưới cây A Châu Đà Na, cây này có năm trăm vị Long Thần ở, lại nhờ Long Vương Bồ Tát mà thành đạo, nên lấy hiệu là Long Thọ.

Trong quyển Tam Bảo Cảm Ứng Lục có trích dẫn: Pháp Môn Theo Kinh Kim Cang Chánh Trí, thì thời quá khứ, Ngài Mã Minh đã thành Phật, hiệu là Đại Quang Minh Như Lai. Ngài Long Thọ hiệu là Diệu Vân Tướng Như Lai.

Lại theo Kinh Đại Trang Nghiêm Tam Muội, Ngài Mã Minh là vị Cổ Phật Hiệu Nhật Nguyệt Tinh Minh. Ngài Long Thọ là Diệu Vân Tự Tại Vương Phật Pháp Môn.

Truyện Phú Pháp Tạng cũng nói về Ngài như sau: Pháp Môn Bản vị nguyên là Phật Diệu Vân, Ứng Tích ở ngôi Hoan Hỷ Địa Pháp Môn. Truyền ký về Ngài có nhiều điềm thần kỳ, như việc mở thiết Tháp ở Nam Thiên Trúc học về Mật Giáo. Được Đại Long Bồ Tát đem vào hải cung đọc Kinh Hoa Nghiêm và các Kinh Diệu Đại Thừa. Vì thế, Ngài một thân mà kiêm làm Tổ Sư của tám Tông Phái Phật Giáo.

Sau khi đắc pháp với Tôn Giả Ca Tỳ Ma La, làm vị Tổ thứ bốn bên Thiên Tông. Long Thọ Đại Sĩ đi hoằng hóa các nơi mà có trứ thuật

nhiều bộ Luận.

Trong luận Tỳ Bà Sa của Ngài viết có đoạn khen ngợi về Tịnh Độ như sau:

Nếu người muốn thành Phật

Xưng niệm A Di Đà

Ứng thời vì hiện thân

Nên nay con quy mạng.

Do sức nguyện Phật kia

Mười phương Chư Bồ Tát

Đến nghe pháp cúng dường

Nên con cúi đầu lễ.

Các Bồ Tát cõi ấy

Đầy đủ những tướng hảo.

Thân đẹp tự trang nghiêm

Nên con lạy Quy Y.

Chư Bồ Tát Cực Lạc

Mỗi ngày trong ba thời

Cúng dường Phật mười phương

Nên con cúi đầu lạy.

Nếu người trồng căn lành

Nghi thì hoa không nở

Kẻ lòng tin thanh tịnh

Hoa nở được thấy Phật.

Hiện tại Phật mười phương

Dùng các thứ nhân duyên

Khen công đức Di Đà

Nên con quy mạng lễ.

Cõi Cực Lạc nghiêm đẹp

Mầu nhiệm hơn Thiên Cung

Công đức rất sâu dày

Nên con lễ chân Phật.

Ngài lại tạo bộ Luận Đại Trí Độ, trong đoạn khai thị về Pháp Môn Tịnh Độ có dạy: Pháp Môn Niệm Phật Tam Muội có thể trừ các thứ phiền não và những tội đời trước. Các pháp Tam Muội khác, có môn trừ được nghiệp dâm, không thể trừ được nghiệp sân, có môn trừ được nghiệp sân, không thể trừ nghiệp dâm. Có môn trừ được ba độc, tham, sân, si, không thể trừ các tội đời trước.

Môn Niệm Phật Tam Muội có thể trừ các thứ phiền não và các thứ tội chướng. Lại nữa, Niệm Phật Tam Muội có phước đức lớn, hay độ chúng sanh. Chư Bồ Tát muốn mau diệt tội chướng, được nhiều phước đức,

sớm độ chúng sanh, không chi hơn tu môn Niệm Phật Tam Muội.

Hỏi: Bồ Tát phải thường ở cõi trần lao để giáo hóa chúng sanh, sao lại nguyện sanh về Tịnh Độ?

Đáp: Nếu chưa vào Vô sanh nhẫn của Bồ Tát vị, chưa được thọ ký, chưa đến ngôi Bất Thối chuyển, mà xa lìa Chư Phật, tất sẽ chìm trong biển phiền não, hư mất hết các căn lành.

Như thế, đã không thể độ mình, làm sao độ chúng sanh được?

Ví như, kẻ dùng chiếc thuyền không bền chắc để đưa người, khi gặp sóng to gió lớn, tất thuyền sẽ bị hư rã, mình và người đều chết đuối. Lại như người đem ấm nước sôi đổ vào ao băng tuyết, muốn cho ao băng tuyết tiêu tan, ban sơ chỉ tan được chút ít, kết cuộc chính nước sôi ấy sẽ trở thành băng tuyết.

Bồ Tát chưa vào vô sanh pháp vị mà xa lìa Chư Phật cũng lại như thế. Nếu Bồ Tát chưa đủ nhẫn lực, chưa đủ phương tiện, muốn dùng chút ít công đức để ra hóa độ chúng sanh, sự lợi ích tuy có đôi phần, nhưng trái lại chính mình sẽ bị đọa lạc.

Lại nữa, nếu Bồ Tát mắt thường thấy sắc tướng của Phật, tai thường nghe âm thanh Phật nói, thì tâm sẽ được thanh tịnh, được pháp lạc, được trí huệ lớn, kẻ đó y theo lời dạy tu hành, tất sẽ mau giải thoát.

Gặp Phật được vô lượng sự lợi ích như thế, tại sao không nhất tâm cầu về Cõi Phật?

Như trẻ thơ không nên rời mẹ, người đi xa không rời lương thực, lúc nóng bức không rời gió nước trong mát, tiết nghiêm hàn không rời sưởi

âm, sang sông không rời thuyền câu, đau bệnh không rời thuốc hay. Bồ Tát không rời Chư Phật còn quá hơn các việc như trên.

Tại sao thế?

Bởi dù là Cha Mẹ, hàng thân thuộc, bậc thiện tri thức, ngôi Vua chúa, hay các đấng Thiên Vương cũng không thể làm lợi ích cho chúng sanh bằng Phật. Chư Phật có đủ năng lực đưa loài Hữu Tình lìa các cảnh khổ, lần lần tiến lên ngôi vị Thế Tôn...

Hỏi: Làm thế nào để thường được gần gũi Chư Phật?

Đáp: Chúng sanh luân hồi từ vô thủy kiếp, tạo vô lượng tội chướng nhân duyên. Cho nên, dù có tu phước đức, trí tuệ vẫn kém ít, dù có tu trí huệ, phước đức cũng không được bao nhiêu. Bồ Tát khi cầu Phật Đạo, cần phải thực hành sanh nhẫn và pháp nhẫn.

Do thực hành sanh nhẫn, đối với tất cả chúng sanh phát tâm Từ Bi Hỷ Xả, nên diệt được tội chướng trong vô lượng kiếp, sanh vô lượng phước đức căn lành. Do thực hành pháp nhẫn, nên phá hết các vô minh về pháp chấp, sanh vô lượng trí tuệ. Nếu hai hạnh ấy được hòa hiệp, thì đời đời không xa rời Chư Phật.

Lại một hạnh: Ví như chúng sanh tâm dục nặng. Thì đọa làm thân dâm điều. Tâm sân nặng thì thọ sanh trong loài độc trùng. Nếu kẻ nào thường Niệm Phật, ưa thích Cõi Phật, không tham phước báu cõi Nhân Thiên, tất sẽ tùy tâm mến trọng của mình, quyết được sanh về Tịnh Độ, thường gần gũi Chư Phật...Pháp Môn. Về sau, Ngài Long Thọ phú pháp cho Tôn Giả Ca Na Đề Bà, rồi nhập định như con ve bỏ xác mà hóa.

Trong Kinh Lăng Già, về Ngài Long Thọ, Đức Phật đã có lời huyền ký

với Đại Huệ Bồ Tát rằng:

Đại Huệ ông nên biết

Chúng sơ hoan hỷ địa

Đời vị lai sẽ có

Sau khi ta nhập Niết Bàn

Tôn hiệu là Long Thọ

Tỳ Kheo danh đức lớn

Duy trì pháp của ta

Nước Nam Thiên Trúc

Trong thế gian hiển ngã

Phá các tông hữu, vô.

Như thế, Ngài Long Thọ ứng tích là bậc Sơ Địa Bồ Tát Bi Trí rộng sâu, một thân làm Tổ Sư của tám tông, mà vẫn phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ.

***